

De betekenis van de Heilige Doop

Ds. J. IJsselstein - Heidelbergse Catechismus Zondag 26

Liturgie:

Psalm 115:7

Avondzang:4

Lezen: 1 Johannes 1

Psalm 103:2, 4, 6

Psalm 51:4

Psalm 130:2

Gemeente, wij zijn bij de behandeling van de Catechismus aangekomen bij Zondag 26. Een catechismuszondag die gaat over de betekenis van Heilige Doop. Laten we de drie vragen en drie antwoorden eerst samen lezen. We lezen met elkaar Zondag 26.

Vraag 69. Hoe wordt u in de Heilige Doop vermaand en verzekerd dat de enige offerande van Christus, aan het kruis geschied, u ten goede komt?

Antwoord: Alzo, dat Christus dit uitwendig waterbad ingezet en daarbij toegezegd heeft, dat ik zo zekerlijk met Zijn bloed en Geest van de onreinheid mijner ziel, dat is van al mijn zonden, gewassen ben, als ik uitwendig met het water, hetwelk de onzuiverheid des lichaams pleegt weg te nemen, gewassen ben.

(Je zou eigenlijk kunnen zeggen: het gaat in deze vraag en in dit antwoord om twee dingen, namelijk om vermaning (om onderwijs) en om verzekering (om zekerheid)).

Vraag 70. Wat is dat, met het bloed en den Geest van Christus gewassen te zijn?

Antwoord: Het is vergeving der zonden van God uit genade te hebben om des bloeds van Christus' wil, hetwelk Hij in Zijn offerande aan het kruis voor ons uitgestort heeft; daarna ook, door de Heilige Geest vernieuwd en tot lidmaten van Christus geheiligd te zijn, opdat wij hoe langer hoe meer der zonden afsterven, en in een Godzalig, onstraffelijk leven wandelen.

(In vraag en antwoord 70 gaat het om vergeving en vernieuwing).

Vraag 71. Waar heeft ons Christus toegezegd dat Hij ons zo zekerlijk met Zijn bloed en Geest wassen wil, als wij met het doopwater gewassen worden?

Antwoord: In de inzetting des Doops, welke alzo luidt: 'Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.' En: 'Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.' Deze belofte wordt ook herhaald, waar de Schrift de Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonden noemt.

(In vraag en antwoord 71 gaat het om toezegging en vervulling van wat de Heere Jezus Christus beloofd heeft.)

De catechismusprek van vanmiddag gaat dus over de betekenis van de Heilige Doop. Dat is ook het thema van de preek:

De betekenis van de Heilige Doop

Er zijn drie aandachtspunten, en die vallen ook samen met de drie vragen en de drie antwoorden die we samen gelezen hebben:

- 1. Vermaand en verzekerd**
- 2. Vergeven en vernieuwd**
- 3. Toegezegd en vervuld**

Als eerste dus:

1. Vermaand en verzekerd

We kijken nog een keer naar vraag 69: Hoe wordt u in de Heilige Doop vermaand (dat wil zeggen onderwezen) en verzekerd dat de enige offerande van Christus aan het kruis geschied (en dan komt het!) *u ten goede komt?*

Een opvallende vraag. Want je zou ook kunnen vragen: kan je eens uitleggen wat dat betekent, de Heilige Doop? Of: hoe kijkt u daar tegenaan, tegen het sacrament van de Heilige Doop? Wat denk jij ervan?

Maar, deze vraag is veel persoonlijker. Deze vraag komt veel dichterbij: die offerande van de Heere Jezus Christus aan het kruis, komt die *u*, komt die *mij* persoonlijk ten goede? Met andere woorden: is dat ook *voor mij*? Hebt *u* daar *persoonlijk* ook deel aan?

Of vraagt u uzelf dat nooit eens af? Houd die vraag je nooit eens bezig?

Er zijn mensen die zeggen: ‘natuurlijk, het is ook voor mij. Jezus is gestorven voor zondaars, nou, en ik ben een zondaar, dus is het ook voor mij.’

En er zijn ook mensen die zonder schaamte, zonder blikken of blozen zeggen: ‘daar heb ik gewoon geen deel aan.’

Terwijl dit, gemeente, de belangrijkste vraag voor ons leven is. Hier draait het om in je leven, jongelui. Dit bepaalt je eeuwig wel of je eeuwig wee. Dit is bepalend voor je eeuwige toekomst: is het offer van Christus aan het kruis *ook voor mij* gebracht?

En dat dat geen vanzelfsprekendheid is, dat dat geen verstandelijke conclusie is, dat blijkt wel uit de vraag. Want als de Heilige Geest werkt in je hart, dan heb je blijkbaar *onderwijs* (vermaning) en *verzekering* nodig.

Hoe komt dat? Waarom kan je niet zomaar de conclusie trekken: ik geloof en dus zijn mijn zonden vergeven?

Dat komt omdat ik van nature die zonden *niet zie*. Het is het werk van de Heilige Geest om die aan mij te laten zien. Dat wat de Catechismus noemt: *de onreinheid van mijn ziel!*

Een paar woorden, maar daarachter schuilt een wereld van zonde, ellende en schuld. Zoals Psalm 51 daarvan zingt: mijn ziel is *gans melaats*, helemaal melaats.

Voordat de doop je kan onderwijzen en verzekeren, is het nodig dat je ziet *wie je bent* voor God.

Jongens en meisjes, heb je daar wel eens iets van gezien? Van dat: *mijn ziel is onrein*, mijn hartje is vies voor God? Vuil van de zonde? Zoals je bij het buiten spelen wel eens in de modder kan vallen. Je bent helemaal smerig en vuil. Je schaamt je voor iedereen die je ziet en je rent zo snel mogelijk naar huis.

Zo zijn wij in de modder van de zonde gevallen. En de vraag is, of je met tranen in je hart wel eens iets hebt leren zien en hebt leren kennen van die vuilheid van je hart, van je zonde, van je onreinheid en je ongerechtigheid? En of je je daarvoor al bent gaan schamen voor God: ‘Heere, mijn hart is zo vuil! Zo was ik helemaal niet, maar zo ben ik door mijn eigen schuld geworden?’

Als je dat ziet, dan geeft dat *verdriet* in je hart. Dan gaat dat als een zware last op je ziel drukken, als een zwaar pak op je schouders: ‘ik heb gedaan, Heere, wat kwaad is in Uw oog. Wee mij dat ik zo gezondigd heb. Ik heb al Uw geboden overtreden en ik heb het Evangelie van Uw genade veracht. Ja, heel mijn bestaan, heel mijn leven is doortrokken van zonde.’

Het heet ook niet voor niets: onreinheid! Daar zit iets in van: door en door zondig, vies, besmettelijk en vuil voor God.

Als je daar bij het licht van de Heilige Geest iets van gaat zien in je eigen leven, zoals staat in Psalm 38: ‘Want mijn hoofd is als bedolven in de golven van mijn ongerechtigheid; zulk een last van zonde en plagen, niet te dragen, drukt mijn schouders naar beneden.’), als je daar bij de licht van de Heilige Geest iets van gaat zien in je eigen leven, wat krijgt dit dan ineens een andere betekenis. Dit, wat je leest in antwoord 69: *Alzo, dat Christus dit uitwendige waterbad ingezet en daarbij toegezegd heeft, dat ik zo zeker met Zijn bloed en Geest van de onreinheid van mijn ziel, dat is van al mijn zonden gewassen ben, als ik uitwendig met het water, dat de onzuiverheid van het lichaam pleegt weg te nemen, gewassen ben.*

Je zegt: ‘Zie je nu wel! De Catechismus zegt toch gewoon: de Heilige Doop laat je zien dat je van nature wel onrein bent, natuurlijk, maar je bent ook gewassen! Schoon! Klaar!’ Maar dan heb je het niet goed begrepen. Want de vraag is hoe de Heilige Doop *vermaant en verzekert*. Even goed letten op die twee woorden.

De doop *vermaant*, dat wil zeggen: geeft onderwijs. De doop laat iets zien. We hebben dat de vorige keer gezien: de doop is een teken, een uitroepteken, een foto. Wat laat de doop dan zien? Waar zet de doop dan een uitroepteken achter?

De doop *vermaant* en de doop *verzekert*, dat wil zeggen: de doop hangt ergens een waarmerk aan, een watermerk, iets wat zegt: het is echt waar!

Wat is echt waar?

Dat, wat je (terwijl je gebukt gaat onder de last van je schuld, en terwijl je met zoveel schaamte steeds dieper moeten buigen voor God) dat, wat je van jezelf niet *kan* en niet *durft* te geloven.

Je zegt: ‘zou dat voor mij wel kunnen? Zou dat wel voor mij zijn?’

‘Ja’, zegt het verstandsgeloof: ‘natuurlijk!’

Maar ik zeg: daar is helemaal niets natuurlijk aan!

Maar het oprechte geloof zegt: ‘dit zou ik nooit kunnen begrijpen, als God zo naar *mij* zou omzien!’

Kijk, *juist* voor zulke *verslagen* harten heeft God de sacramenten ingezet.

Niet voor mensen die het allemaal weten, die het allemaal snappen en geloven.

Die het allemaal zo vanzelfsprekend vinden. Die hebben helemaal geen onderwijs nodig, die zitten helemaal niet te wachten op verzekering.

Die dwalen ten diepste in een eigen gemaakt verstandsgeloof.

Maar dit is troostvol voor verslagen harten, voor gebrokenen van hart, voor verslagenen van geest, voor mensen die doorpriet zijn door de scherpe woorden van hun veroordeling.

Voor hen is *dit* de taal van de waterdruppels van de doop, *dit* is de taal van het teken: dat een ieder die zich met berouw van zijn zonde bekeert, dat een ieder die zich afwendt van de zonde en zich laat dopen in de Naam van de Heere Jezus, vergeving van zonde zal ontvangen.

Dit is de taal van het teken van de Heilige Doop: wie met zijn onreinheid tot Christus vlucht, die zal zeker gewassen worden. Ja, wie op Hem ziet (als op de verhoogde koperen slang) - o, één blik met een gebroken oog is genoeg! - die *is* (!), zo zegt de Catechismus, zo zeker met het bloed en de Geest van Christus gewassen van al zijn zonden en van de onreinheid van zijn ziel, als dat hij of zij uitwendig met het water gewassen is.

De doop is ten diepste *een prediking*, zonder woorden, dan de werkelijkheid van de vergeving van zonden. ‘Hoor en zie, verslagenen van hart: Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon reinigt van alle zonden.’

En *dat* (die betekende zaak), dat leer je, dat zie je, dat zie je meer en meer, en daarvan wil de Heere Zijn kinderen meer en meer verzekeren door het sacrament van de Heilige Doop.

Hoe krijg je als kind van de Heere meer vastheid en zekerheid in je leven?

Door het Woord van God. En door de tekenen en zegels die God heeft gegeven tot versterking van het geloof. Zeker, ook door het gebruik van het Heilig Avondmaal, maar *ook* door de weg van de Heilige Doop.

Met het gebroken brood zegt Christus: ‘Ik liet Mij breken voor u.’

Met de vergoten wijn zegt Christus: ‘Ik heb Mijn bloed vergoten voor u.’

En het water, dat op het hoofdje van het te dopen kindje drupt, het water dat op uw eigen voorhoofd drupte, kind van God, dat zegt: ‘zo zeker als dat water wast, zo zeker is uw hart en ziel gereinigd, gewassen van alle ongerechtigheid.’

Want daar, jongens en meisjes, gebruik je toch water voor? Om te wassen! Als je in de modder gevallen bent, dan moet je thuis in bad. Je moet helemaal schoongewassen worden. Zo zijn al Gods kinderen, dat staat hier in de Catechismus, en dat zie je in het water van de Heilige Doop, helemaal schoon gewassen door het bloed van de Heere Jezus Christus.

Vind je dat niet geweldig? Kan je je voorstellen hoe bijzonder het is voor een kind van de Heere, als je zoveel last hebt van je zonde en van je schuld, en daar breekt een moment aan, dat je dat pak kwijt raakt? Zoals bij Christen in de Christenreis van John Bunyan. Hij draagt een zwaar pak, het zware pak van zijn zonde en schuld. Maar als hij staat bij het kruis, dan valt dat pak van zijn rug af. Als hij het zien en geloven mag: hier stierf Hij, de Heere Jezus, in mijn plaats. En nu ben ik van die last van mijn zonden bevrijd. Nu zal de Heere nooit meer op mij toornen of op me schelden. Nu zal de Heere nooit meer boos op me zijn.

Dat heeft Heere (dat zegt de Catechismus) *toegezegd*, dat heeft de Heere beloofd. En het zegel van het water laat het zien: ‘het is echt waar, je hoeft er niet aan te twijfelen. Want beloofd is beloofd: Ik heb u gewassen.’

Voordat we verder gaan met ons tweede aandachtspunt, gaan wij nu samen eerst zingen uit Psalm 51. Het is een gebed om door het bloed van de Heere Jezus gewassen te worden van zonde en onreinheid. Zoals je ‘s avonds voor het slapen gaan bidt, jongens en meisjes: maak om Jezus wil mij rein.

Zo zingen wij nu ook, uit Psalm 51:4

*Ontzondig mij met hysop, en mijn ziel,
Nu gans melaats, zal rein zijn en genezen.
Was mij geheel, zo zal ik witter wezen
Dan sneeuw, die vers op 't aardrijk nederviel.
Ai, geef mij weer gewenste zielevreugd;
Laat uit Uw mond mij stof tot blijdschap horen;
Zo wordt opnieuw 't verbrijzeld hart verheugd,
En in mijn geest de ware rust herboren.*

Ons tweede aandachtspunt:

2. Vergeven en vernieuwd

Want zo vraagt vraag 70: *Wat is dat, met het bloed en de Geest van Christus gewassen te zijn?*

Antwoord: *Het is vergeving der zonden van God uit genade te hebben om des bloeds van Christus wil, hetwelk Hij in Zijn offerande aan het kruis voor ons uitgestort heeft; daarna*

ook, door de Heilige Geest vernieuwd en tot lidmaten van Christus geheiligd te zijn, opdat wij hoe langer hoe meer der zonden afsterven, en in een godzalig, onstraffelijk leven wandelen.

Vergeven en vernieuwd.

a. *Vergeving* van zonde, dat is het eerste. Vergeving van zonden, van God gekregen, door het bloed van de Heere Jezus Christus wil.

Dat laat ons nog even heel erg duidelijk zien, dat wij mensen *met God* te doen hebben. We moeten niet met Jezus, maar we moeten *met God* verzoend worden. Het moet goed komen met God.

Ik bedoel ook te zeggen: het begint niet met Jezus, het begint met God. En met God kan het alleen maar goed komen door het bloed van de Heere Jezus Christus. Want God heeft gezegd: ‘als Ik het bloed zie, dan zal Ik u voorbijgaan. Dan zal Ik u niet straffen.’

De Catechismus zegt: ‘gewassen zijn, dat is de vergeving van zonden *van God* uit genade te hebben *om het bloed* van de Heere Jezus wil.’

b. Maar er is meer. Want ik kan dat pak van schuld en zonde wel kwijt zijn, maar ik ben niet direct een heilig mens. Zondag 23 zei immers dat Gods kinderen nog steeds, ook na hun bekering, ook na ontvangen genade, *tot alle boosheid en zonde geneigd zijn*.

Vergeving van zonde is niet het enige. Dat is maar de helft, zo zou je kunnen zeggen. Gewassen te zijn met het bloed en de Geest van Christus, dat wil ook zeggen: *door de Heilige Geest vernieuwd en tot lidmaten van Christus geheiligd te zijn, opdat wij hoe langer hoe meer aan de zonde zouden afsterven, en in een godzalig, onstraffelijk leven wandelen zouden*.

Kortom, het wil ook zeggen: leren wandelen met God en sterven aan de zonde.

Ja, want vergeving van zonden krijgen, dat wil iedereen wel.

Maar dit tweede, dat is pijnlijk, dat is moeilijk: afsterven van de zonde.

Nou, zeg je: daar moet je gewoon goed je best voor doen!

Nee, hier staat, en dat is heel erg Bijbels: dat is *ook het werk van God*.

Gods kinderen worden (zo zegt de Catechismus) door de Heilige Geest vernieuwd. Dat is het werk van de Heilige Geest. Dat schrijft Paulus ook, als hij zegt: ‘*het is God Die in u werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen*.’

Het is Gods werk. Maar tegelijkertijd is het *ook de plicht van al Gods kinderen*.

Wat ons Doopformulier zo mooi zegt: ‘zo worden wij ook weer door God door de doop *vermaand en verplicht* tot een nieuwe gehoorzaamheid, namelijk, dat wij deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest aanhangen, betrouwen en liefhebben met heel ons hart, met heel onze ziel, met heel ons gemoed en met alle krachten, de wereld verlaten, onze oude natuur doden en in een nieuw godzalig leven wandelen.’

Het is dus aan de ene kant *Gods* werk, maar aan de andere kant ook *plicht* voor al Gods kinderen, om te breken met de zonde. Dat bedoelt Paulus als hij zegt: ‘werkt uw zaligheid met vreze en beven.’

Word je dan een steeds beter mens? Misschien wel in de ogen van andere mensen, als ze kijken naar de vruchten van je leven. Maar als het om jezelf gaat?

Nee. Hoe komt dat eigenlijk?

Dat komt omdat gaandeweg (en dat is ook het werk van de Heilige Geest) je ogen ook steeds meer opengaan voor wie je in jezelf echt bent, je gaat steeds meer zien hoe diep de zonde zit in je hart.

Als Ezechiël daaraan denkt, dan zegt hij: we zullen van onszelf *walgen* (Ezech. 20:43).

Als Paulus daaraan denkt, dan zegt hij: wat ben ik toch een *ellendig* mens! (Rom. 7:24)

Voor zulke ellendige mensen is nu juist de troost in het water van de Heilige Doop.

Want het formulier zegt: *En als wij somtijds uit zwakheid in zonden vallen, zo moeten wij aan Gods genade niet vertwijfelen, noch in de zonden blijven liggen, overmits de Doop een zegel en ontwijfelbaar getuigenis is, dat wij een eeuwig verbond met God hebben.*

Dat je kind van God *bent*, dat is een zaak van de Heere.

En dat je daarna voor altijd een kind van God *blijft*, dat is ook een zaak van de Heere.

Hij houdt Zijn kinderen vast. Hij laat nooit varen de werken van Zijn handen. En als zij soms struikelen en in de modder van de zonde vallen.

Je zegt: dan moet je snel weer opstaan en jezelf schoon wassen!

Nee, dan herinnert het water van de doop ons er weer aan: *Hij*, de Heere Jezus Christus wast ons van al onze ongerechtigheid.

Zo was het ook beloofd in het Oude Testament, door de profeet Ezechiël: *Dan zal Ik* (zegt de Heere) *rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen* (Ezech. 36:25).

Die twee dingen, vergeving en vernieuwing, die moet je niet alleen weten met je verstand, maar die moet je kennen uit de praktijk van je leven. Het is nodig dat je die *bevindelijk* kent.

a. *Vergeving van zonden*. Daar moet je bevindelijk iets van kennen, wil je getroost kunnen leven en zalig kunnen sterven. Dan moet je er van iets kennen, in de ervaring van je hart, dat je met de last van je schuld een blik hebt leren slaan (al is het met een gebroken oog) op de gekruisigde Christus. Dan moet je er van iets kennen, in de ervaring van je hart, van wat Jesaja zegt: ‘om mijn *ongerechtigheden* (en dan zie je, dat het zien op Christus en het weten van de last van je zonden echt bij elkaar horen!), om mijn ongerechtigheden is Hij verbrijzeld. De straf (die ik verdiend heb; dat leert de Heere!), mijn straf heeft God op Hem gelegd.

b. Twee dingen, vergeving en ook: *vernieuwing*. Want het is onmogelijk, zo weten we uit Zondag 24, dat, zo wie Christus door een waarachtig geloof ingeplant is, niet zou voortbrengen vruchten der dankbaarheid.

Bij waarachtige, bij echte bekering hoort ook levensvernieuwing. Het door de kracht van Christus sterven aan je eigen zondige bestaan, en het door de kracht van Christus opgewekt worden in een nieuw leven, waarin Christus meer en meer een gestalte gaat krijgen.

Twee dingen dus, vergeving en vernieuwing, rechtvaardigmaking en heiligmaking, twee dingen en ook *in die volgorde*.

Want het is niet zo, dat je eerst jezelf moet verbeteren, dat je eerst een beter mens moet worden, en dat er daarna genade beschikbaar is.

Duizenden struikelen over die gedachte: eerst ik, dan God.

Het is misvorming van, het is vijandschap tegen het Evangelie van vrije genade.

Nee, genade is er voor de allerslechtsten, voor hoeren en tollenaars, voor tollenaars en zondaars. Christus ontvangt zondaars en eet met hen. Er is geen enkele voorwaarde vereist aan onze kant, om tot Christus te mogen komen.

En die begenadigde zondaars leren *daarna*, wat het betekent om als een arme zondaar aan Gods hand geleid te worden op de weg van de dankbaarheid, op de weg van de heiligmaking.

Een weg waarop we vaak struikelen, wij struikelen allen in velen. Een weg waarin God ons leert om te wandelen in Zijn wegen. Een weg waarin Hij op Zijn tijd ons ook troost, met de tekenen van het Heilig Avondmaal, maar ook met het teken van de Heilige Doop. Met troostvolle tekenen, die zeggen, zichtbaar, zonder woorden: ‘hoewel Ik uw ontrouwen en zie, zal Ik, God *niet feilen in Mijn trouw, noch Mijn verbond ooit schenden.*’

En dat alles heeft, zo zegt de Catechismus, Christus ons (in de derde plaats):

3. Toegezegd en vervuld

Dat zien we nog kort in vraag en antwoord 71.

Laten we die samen lezen: *Waar heeft ons Christus toegezegd dat Hij ons zo zekerlijk met Zijn bloed en Geest wassen wil, als wij met het doopwater gewassen worden?*

Antwoord: *In de inzetting des Doops, welke alzo luidt: ‘Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopen in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes’; En: ‘Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.’ Deze belofte wordt ook herhaald, waar de Schrift den Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonden noemt.*

Wat er in deze vraag en in dit antwoord eigenlijk wordt toegevoegd aan het voorgaande is een aantal *bewijzen*. Een aantal Bijbelse bewijzen. Wat er hiervoor gezegd is, dat vindt zijn basis in de Schrift. De Bijbel zegt het zelf, en dat is het Woord van Christus, het Woord van God.

Zo zeker is het, kinderen van God, verloren, uzelf veroordelende en tot Christus vluchtende zondaars, zo zeker als u met dit water gewassen bent, zo zeker is de

toezegging van God, die verankerd is in de Schrift. Deze toezegging, dat Hij uw hart en leven gewassen heeft en wassen zal van alle ongerechtigheid.

Wie in het geloof op Christus mag zien (daar gaat het om!), en door de Heere bemoedigd en bevestigd is door het teken van het doopwater, die zal zeker zalig worden.

U denkt ondertussen misschien: heeft de doop dan helemaal niets te zeggen tegen ongelovigen?

Jazeker wel. Ik zal u voor deze keer twee dingen noemen.

a. In de eerste plaats is het teken van de doop een teken dat je altijd bij je draagt.

Ook al ga je de wereld in. Je neemt het uiteindelijk zelfs in je graf mee, als je sterft.

Het is een teken van het genadeverbond. Een teken van het verbond, dat je de weg wijst naar het eeuwige leven. Een teken van betrouwbare belofte van het verbond: *Ik zal u tot een God zijn.*

Maar dat verbond kent ook zijn keerzijde. De keerzijde van wraak en vergelding voor verbondsbrekers.

Niet voor niets wijst het doopformulier naar de doortocht van Israël door de Rode Zee. Dat was een teken dat vooruitwees naar de Heilige Doop. De Rode Zee was tot *redding* van Israël, toen zij door het water konden ontkomen uit de handen van de Egyptenaars, door het pad dat God door het water had gebaad.

Maar in datzelfde water, waardoor de Israëlieten gered zijn, door datzelfde water zijn de Egyptenaars *verdronken*.

Beide sacramenten hebben een keerzijde. Je kunt je aan het Avondmaal een oordeel eten en drinken. Maar je kan ook verdrinken in je doopwater...

Als je hardnekkig weigert om met schaamte je schuld te belijden en te bidden om de vergevende kracht van het bloed.

Doe dat toch niet! Gaat daar toch niet mee door! Je krijgt er spijt van. Niet van je doop, want daar was helemaal niets van jezelf bij, je doop kwam van God. Maar je krijgt spijt van je verloren leven, als je ondanks het teken op je voorhoofd, toch doorgaat op je eigen weg.

b. De doop zegt in de tweede plaats ook nog iets anders tegen ongelovigen. Dit: u hebt dit bloed, het bloed van de Heere Jezus Christus wel veracht. Maar desondanks is er voor u, juist voor u, een weg om zalig te worden. Want *eenieder die de Naam des Heeren aanroept, zal zalig worden*. Dat teken van het water aan je voorhoofd geeft aan, hoe slecht je ook bent en hoe vaak je Gods genade ook veracht hebt, dat God geen lust heeft in je dood, maar je oproept tot bekering en berouw.

Keert weder, afkerige kinderen, en Ik zal uw afkeringen genezen.

Daarom mag je iedere avond bidden, jongens en meisjes, (terwijl je mag denken aan het water op je eigen voorhoofd): Heere, U hebt het toch gezegd?

Was me dan toch alstublieft van al mijn zonden?

Omdat mijn zonden zo vele zijn, maak om Jezus' wil mij rein.

Amen.

Slotzang Psalm 130:2

*Zo Gij in 't recht wilt treden,
O HEERE, en gadeslaan
Onze ongerechtigheden,
Ach, wie zal dan bestaan?
Maar neen, daar is vergeving
Altijd bij U geweest;
Dies wordt Gij, HEERE, met beving,
Recht kinderlijk gevreesd.*